

retages på en sådan måde, at den ikke urimeligt hæmmer varetagelsen af den konsulære repræsentations opgaver.

Artikel 72 foreskriver, at modtagerstaten ved anvendelse af konventionen ikke må udøve forskelsbehandling af stater. Det anses dog ikke som forskelsbehandling, at modtagerstaten anvender en bestemmelse restriktivt som følge af, at denne bestemmelse anvendes restriktivt over for dens egne konsulære repræsentationer i udsenderstaten, eller at staterne ifølge sædvane eller aftale yder hinanden en gunstigere behandling end den, der kræves efter konventionen.

Artikel 73 fastslår i stk. 1, at konventionens bestemmelse ikke berører andre internationale aftaler, som er i kraft mellem de deltagende stater, og ifølge stk. 2 skal konventionen ikke forhindre indgåelse af supplerende aftaler eller tilføjelser til konventionen. Danmark har kun indgået meget få egentlige konsularkonventioner, et par fra århundredskiftet (Belgien og Paraguay) samt den dansk-britiske konsularkonvention af 27. juni 1962.

Kapitel V.

Afsluttende bestemmelser.

Artiklerne 74-79 indeholder undertegnelses- og ikrafttrædelsesbestemmelser. Ifølge artikel 74 er konventionen åben for undertegnelse for medlemmer af De forenede Nationer eller dennes særorganisationer eller deltagere i Den mellemfolkelige Domstols statutter samt for stater, der indbydes dertil af De forenede Nationers generalforsamling. Konventionen skal ifølge artikel 75 ratificeres. Artikel 76 til 79 indeholder tiltrædelses- og ikrafttrædelsesbestemmelser, regler om deponering af ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter m. v.

Protokoller.

Den fakultative protokol vedrørende erhvervelse af statsborgerskab vedtaget samtidig med konventionen om konsulære forbindelser den 24. april 1963 indeholder regler om erhvervelse af statsborgerskab for så vidt angår medlemmer af deltagerstaternes konsulære repræsentationer og disses familiemedlemmer, der udgør en del af deres husstand.

I artikel I defineres udtrykket „repræsentationsmedlem“ som havende den i konventionens artikel 1, litra g angivne betydning, nemlig konsulatsemdsmænd, konsulatsfunktionærer og tjenestepersonale.

I artikel II fastslås, at konsulatsmedlemmer, som ikke er statsborgere i modtagerstaten samt deres

familiemedlemmer, der udgør en del af deres husstand, ikke skal erhverve statsborgerskab i modtagerstaten alene i kraft af modtagerstatens lovbestemmelser. Baggrunden for bestemmelsens indførelse er bl. a. det faktum, at en række lande tillægger indfødsret til personer født på territoriet. Denne automatiske tillæggelse af modtagerstatens indfødsret bør ikke udstrækkes til børn født af konsulatsemdsmænd og andre medlemmer af konsulære repræsentationer, der gør tjeneste i modtagerstaten. Ved dansk tilslutning til den fakultative protokol vil man derfor undgå, at børn født af danske konsulatsemdsmænd får dobbelt statsborgerskab, dels dansk statsborgerskab som født i udlandet af danske forældre, dels opholdslandets statsborgerskab. Endvidere vil kvindelige medlemmer af en konsulær repræsentation, der gifter sig med mænd, der er statsborgere i modtagerstaten, ikke få modtagerstatens nationalitet i og med ægteskabets indgåelse.

I artikel III til VII indeholdes bestemmelser om undertegnelse og ikrafttrædelse.

Den fakultative protokol vedrørende tvungen bilæggelse af tvistigheder vedtaget samtidig med konventionen om konsulære forbindelser den 24. april 1963 henskyder principielt afgørelse af tvistigheder om konventionens fortolkning eller anvendelse til Den mellemfolkelige Domstol, medmindre parterne inden rimelig tid er blevet enige om en anden form for bilæggelse. Denne protokol omfattes ikke af lovforslaget i betragtning af, at den efter sit indhold ikke kan få internretlige, men alene folkeretlige virkninger.

I artikel I fastslås, at tvistigheder skal henhøre under Den mellemfolkelige Domstols bindende domsmyndighed og kan forelægges domstolen af hver af parterne, der er deltager i protokollen.

I artikel II bestemmes, at parterne inden for et tidsrum af to måneder, efter at den ene part har underrettet den anden om, at der efter dens opfattelse foreligger en tvistighed, kan aftale at forelægge sagen for en voldgiftsret i stedet for Den mellemfolkelige Domstol. Efter udløbet af fristen kan enhver af parterne ved begæring forelægge sagen for domstolen.

Artikel III indeholder frister for sagsbehandlingen, og artikel IV giver mulighed for at anvende protokollen for så vidt angår tvistigheder vedrørende protokollen om statsborgerskab. Artikel V-X indeholder bestemmelser om undertegnelse og ikrafttrædelse.

Resolutioner.

På konferencen blev der endeligt vedtaget flere resolutioner, bl. a. om særlige flygtningespørgsmål.